

vedtoges enstemmigt med 132 stemmer.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Tredje behandling af lovforslag nr. L 143:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdstilbud til ledige. (Maksimal aflønning i offentlige arbejdstilbud og udskydelse af revisionsbestemelsen).

Af arbejdsministeren (Kirkegaard).

(Fremsat 6/12 91. Første behandling 10/12 91. Betænkning 13/12 91. Anden behandling 17/12 91).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jytte Andersen (S):

Førstebehandlingen af dette lovforslag var jo mildest talt noget særpræget, fordi man faktisk havde indtryk af, at arbejdsministeren ikke var bekendt med finanslovaftalens tekster. Lovforslaget indeholdt jo digterier og nye forslag, som arbejdsministeren selv havde produceret.

Jeg vil derfor gerne her ved tredjebehandlingen kvittere for, at lovforslaget har ændret karakter, så det alene afspejler finanslovaftalens indhold, nemlig et lønloft på den rene timeløn på ATB-personer i den offentlige sektor, en sikring i lovteksten mod udstødning af ordinært ansatte i den offentlige sektor samt en bemyndigelse og en forpligtelse for arbejdsministeren til at inddrage parterne i udmøntningen af et nyt regelsæt.

Vi kan konstatere, at både lovforslaget, dets titel, lovteksten og også bemærkningerne til lovforslaget er acceptable i forhold til den aftale, som Socialdemokratiet har været med i om finansloven.

Jeg vil også på Socialdemokratiets vegne sige, at vi hæfter os ved, at arbejdsministeren ud over ændringsforslagene har bedt udvalget og nu altså også Folketinget om at se bort fra de

bemærkninger, der fulgte med lovforslaget, samt de bemærkninger, der var indeholdt i den skriftlige fremsættelsestale, hvor arbejdsministeren henviser til de bemærkninger, der knytter sig til lovteksterne.

Endvidere vil jeg gerne på Socialdemokratiets vegne her og nu kvittere for, at overenskomstparterne i løbet af i går torsdag har udmøntet en supplerende aftale om lovforslagets indhold, som knytter sig til finanslovaftalens forudsætninger på de punkter, der har faglig karakter, nemlig at der er tale om den rene timeløn, ikke om andre ydelser eller andre arbejdstidsbestemte tillæg; de ligger uden for de 80 kr. på timelønnen.

På denne baggrund vil jeg gerne tilkendegive, at Socialdemokratiet stemmer for lovforslagets vedtagelse her ved tredje behandling.

Holger K. Nielsen (SF):

Når Folketinget om lidt ved tredjebehandlingen vil vedtage dette lovforslag, så er det et skammeligt forslag, man vil vedtage.

Der er tale om et lovforslag, der rammer en gruppe af langtidsledige, som i forvejen er ramt både på den ene og den anden måde. Man vil ramme dem økonomisk. Man vil ramme dem på andre måder, for når de skal ud i arbejdstilbud på lavere løn, så ved vi godt alle sammen, at det bliver overordentlig vanskeligt at forestille sig, at der bliver tale om reelt arbejde. De bliver pariaer på de pågældende arbejdspladser.

Man griber ind i gældende overenskomster, og i det hele taget er dette lovforslag udtryk for, at man, om jeg så må sige, har villet tage en gruppe mennesker ud, har gjort dem til gidsler i et finanslovforslag.

Vi synes, det er sørgeligt, også fordi vi i går under debatten i Folketinget om finansloven kunne se, at der faktisk ikke er et flertal, som bakker op bag det her forslag.

Vi fik at vide, at Det Radikale Venstre i virkeligheden ville have afvist dette forslag, hvis der var kommet gang i dagpengeforhandlingerne. Det var ikke noget, vi havde haft nogen fornemmelse af – fra vores side var det i hvert fald reelt – men det kom frem i går. Vi fik også at vide, at CD i virkeligheden heller ikke bryder sig om dette lovforslag, men fandt, at det var nødvendigt at yde den bod, den betaling, i forhold til KV-regeringen.

[Holger K. Nielsen]

Jeg håber ikke desto mindre, det bliver udtryk for, at det flertal vil manifestere sig på et senere tidspunkt, således at man ophæver det, man gennemfører her. Man ophæver den, jeg vil kalde det diskrimination, som gennemføres i forhold til en gruppe langtidsledige, som kommer i jobtilbud.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Til hr. Holger K. Nielsen vil jeg blot sige, at jeg er naturligvis ked af, at SF ikke har opfattet, hvad De Radikale har sagt om det her.

Det er klart fremgået af mine udtalelser, at jeg lægger afgørende vægt på og tror, det er den eneste, der overhovedet kan løse nogle ting i forbindelse med vores arbejdsløshed og finansieringen, at vi får nogle strukturreformer på dette område, og at jeg derfor synes, at det havde været vigtigt, at vi nu havde fået vedtaget noget i forbindelse med principperne for en dagpengereform, der betød, at arbejdsmarkedets parter fik en større del af ansvaret for finansieringen – naturligvis kompenseret på anden vis, sådan at det i denne sammenhæng faktisk var udgiftsneutral.

Jeg tror, det er det, der skal til, hvis der skal ske nogle adfærdsændringer, og vi må bare konstatere – nu var SF jo ikke med i det her – at det var der altså ikke flertal for. SF, S og CD ønskede ikke disse principper vedtaget på nuværende tidspunkt, og sådan var det.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Så vil jeg godt spørge Det Radikale Venstre: Er det udtryk for, at Det Radikale Venstre i det omfang, der kommer en tilfredsstillende dagpengereform på arbejdsmarkedet i 1992, vil være indstillet på at se på at ophæve den diskrimination, der bliver gennemført her i dag?

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Man kan undre sig over, at SF har så travlt med at passe på, at de, der har de højeste lønninger, nu endelig får nok. Ja, der er nogle, der engang har gjort opmærksom på, at SF måske talte mange arbejdsløse akademikere – men det er naturligvis en irrelevant oplysning i denne sammenhæng.

Men det undrer mig, at SF ikke først og fremmest er optaget af, at de begrænsede midler, vi har til rådighed – og vi må vel alle erkende, at midlerne er begrænsede – bliver brugt til dem, der trænger mest. Jeg kan sige, at når vi skal gennemføre nogle spareforslag, og det skal vi, går Kristeligt Folkeparti med god samvittighed med til det, vi har gjort her.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Jeg synes, det er for billigt, at SF forsøger at efterlade det indtryk, at de besparelser på 4,4 mia. kr., der er taget ud af finansloven, også var blevet ude, hvis der ikke havde været en sammenhæng i den finanslovaftale, som dette lovforslag er en konsekvens af. Sådan er virkeligheden jo ikke, hr. Holger K. Nielsen.

Jeg sagde ved førstebehandlingen, at dette forslag og denne tanke med et lønloft ikke var en plante, der havde groet i den socialdemokratiske have, og jeg vil da også sige, at det er den fortsat ikke. Derfor hæfter vi os naturligvis ved, at forslaget er stillet som et ændringsforslag til ATB-loven, og at der også i den sammenhæng er vedtaget – det fremgår jo af lovforslaget, som det ligger nu, og som vi skal stemme om om lidt – en revisionsbestemmelse af loven, som den ser ud, og altså også med de paragraffer, som omfatter ting, som man måske kunne have ønsket sig anderledes.

Så lad være med at få det til at fremstå, som om finanslovens besparelser havde været ude, hvis vi bare havde lukket øjnene for, at der rent faktisk også skulle findes en besparelse. Og desværre på det her område, det vil jeg da godt sige på Socialdemokratiets vegne.

Men vi synes faktisk, at det har været vigtigt at lægge loftet på det niveau, det nu er lagt på, og at det også præciseres – og det er udmøntet i den aftale, som er indgået mellem parterne i går – at der ikke er tale om, at arbejdstidsbestemte tillæg, feriepenge og søgnehelligdagsbetaling indregnes i 80-pct.-loftet. Det ligger udenfor.

Så alt andet lige synes vi, vi kan vedstå aftalen, og det gør vi her ved afstemningen om lidt.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Til hr. Holger K. Nielsen vil jeg blot sige, at

[Lone Dybkjær]

der jo ikke er nogen af os, der aner, hvordan den fremtidige ATB-ordning kommer til at se ud, og derfor heller ikke, hvad der vil være et passende lønniveau. Det, jeg har syntes, var, at diskussionen om lønniveauet for ATB bedre havde hørt hjemme i en større sammenhæng, hvor vi havde haft en dagpengereform. Vi vedstår også de besparelser, der er her. Vi er jo del af forliget.

Til fru Jytte Andersen vil jeg blot sige, at jeg nu har noteret, at Socialdemokratiet både under efterlønsdiskussionen og i forbindelse med ATB gerne ville dele flere penge ud. Vi havde gerne set, sagde fru Jytte Andersen, at det havde været individuelle dagpengesatser, og denne ATB-nedskæring har heller ikke rod i Socialdemokratiets have.

Jeg tror sådan set, det gælder alle partier eller en stor del af partierne herinde, at vi gerne vil gøre det bedre for nogle mennesker, der ikke har så meget som vi selv, så det synes jeg i og for sig ikke Socialdemokratiet specielt bør have patent på. Problemet er udelukkende, hvordan vi så i øvrigt får det til at hænge sammen, og det er dér, den reelle politiske diskussion ligger. Men til diskussionen om, at man gerne vil gøre det bedre, vil jeg sige: Jeg vil også gerne gøre det bedre for bistandshjælpsmodtagere, dagpengemodtagere og alle mulige andre modtagere af overførselsindkomster; mit problem er blot, at vi ikke har råd til det her i landet.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Det, vi hørte fra Kristeligt Folkeparti, var måske en illustration af, hvad det er for en form for næstekærlighed, Kristeligt Folkeparti vil praktisere. Når man taler om, at det er de højtlonnede, SF vil forsvare her, så må jeg sige, at der er adskillige andre end såkaldt højtlonnede, der bliver ramt af det her. Det ved hr. Glønborg formentlig udmærket.

Derudover går jeg ud fra, at det også er Kristeligt Folkeparti bekendt, at det også for folk, der vil få en højere aflønning i ATB, er en meget utilfredsstillende livssituation, de er i, og at de hermed får en ekstra økonomisk straf ved siden af, at de er arbejdsløse og skal gå på understøttelse.

Jeg har derfor meget svært ved at se, at der skulle være noget næstekærligt i at gennemføre

dette lovforslag. Men dér kan jeg så forstå, at SF og Kristeligt Folkeparti har en anden opfattelse af, hvad det vil sige at bedrive kristelig næstekærlighed.

Så vil jeg sige til fru Jytte Andersen, at jeg forholdt mig her til det foreliggende lovforslag. Jeg er godt klar over, at Socialdemokratiet har indgået et forlig om finansloven, men jeg vil stadig væk holde fast i, at der er tale om et skammeligt lovforslag, som ensidigt rammer en gruppe langtidsledige. Det er ikke vores politik, at det skal være en sådan gruppe, man skal ramme, i og med at der var adskillige alternative finansieringsmuligheder.

Jeg er enig med fru Lone Dybkjær i, at dette spørgsmål skal ses i en større sammenhæng, og i den sammenhæng indgår det for vores vedkommende også, at når man har et jobtilbud, så er det meget vigtigt, at det ikke bare bliver opbevaring, men at der i videst muligt omfang bliver tale om et reelt arbejde. Og man må sige, at med dette lovforslag forringer man mulighederne for, at de langtidsarbejdsløse kommer ud og får et arbejde, som opfattes som reelt både af dem selv, af deres kolleger og af deres arbejdsgivere.

Poul Nødgaard (FP):

Det, som bringer mig på talerstolen, er finanslovdebatten i går, hvor finansministeren på det kraftigste angreb Fremskridtspartiet for dets holdning til det foreliggende lovforslag. I den forbindelse vil jeg gerne fremføre, at vi i Fremskridtspartiet ved andenbehandlingen har understreget – hvis finansministeren havde gjort sig den ulempe at høre efter – at vi syntes, der var tale om et lovforslag, som var blevet totalt ødelagt af Socialdemokraterne i relation til provenuet. Men den del af lovforslaget, som er tilbage, loftet over lønnen til de langtidsledige i den offentlige sektor, er Fremskridtspartiet med på, og den vil vi stemme for her ved tredje behandling. Det blev udtrykkelig sagt under andenbehandlingen af forslaget.

Så ønsker vi i øvrigt de seks partier til lykke med den forbrødring, der jo reelt er sket, og hvor jeg har forstået, at det ene parti har vetoet over for det andet. For realiteternes verden er, at når man læser finanslovsforslaget på dette område, så står det rimelig klart, hvad det er, der skal lovgives om. Det fortryder Socialdemokraterne, og så nedlægger de veto mod for-

[Poul Nødgaard]

slaget, så det bliver et totalt amputeret lovforslag, og den del, der er tilbage, kan vi som sagt støtte. Men jeg synes, det var lidt forkert af finansministeren på så skammelig en måde at angribe Fremskridtspartiet på dette område i går under finanslovdebatten.

Men nu skal den sag sluttes, og vi stemmer for den del, der er tilbage. Ikke mere snak om den sag.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg forstår, at fru Lone Dybkjær ligesom i debatten i går har haft stort set det eneste indlæg, som jeg ville karakterisere som mindre loyalt i forhold til forhandlingsforløbet.

Jeg vil gerne sige om det, at det på et meget tidligt tidspunkt her i efteråret var klart, at De Radikale med den mandatmæssige styrke, de har, ikke kunne få deres vilje med hensyn til sammenkobling af en principaftale på arbejdsmarkedsområdet, dagpengefinansieringen og så nogle andre ting. Det blev afhandlet i et særligt forum, hvordan disse ting skulle udredes, og altså ikke aftales nu.

I forhold til det forløb kom dette lovforslag meget sent på bordet i finanslovforhandlingerne fra regeringens side, og jeg kan kun sige om det, at jeg har ikke oplevet nogen løftede radikale øjenbryn over for dette forslag under finanslovforhandlingerne.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Det er rigtigt, for som hr. Lykketoft siger: Da var tingene afklaret. Det var helt oplagt, at der ikke var flertal for på nuværende tidspunkt at vedtage nogle principper for en dagpengereform. Og når der ikke er det og vi dermed ikke kan få den strukturdrøftelse, må vi naturligvis også gå ind i en mere banal besparelsesdrøftelse, og det har vi gjort.

Derfor står vi også bag dette ATB-forslag; det har jeg vedkendt mig hele tiden. Jeg har bare sagt, at jeg tror, at det, der skal til for at løse vores problemer, er en strukturreform. Det her løser ingen problemer, andet end at det hjælper den milliard på statskassen, som der også er brug for.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg er glad for, at vi med denne ordveksling fik bekræftet, at på det tidspunkt af finanslovforhandlingerne, hvor der skulle tages stilling til dette element, var der ikke nogen løftede radikale øjenbryn imod lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

De seneste debatindlæg, der har været nu, viser med al ønskelig tydelighed, hvad Fremskridtspartiet har fremført den ene gang efter den anden i forbindelse med dette lovforslag: at finanslovaftalen er så løst og vagt indgået, at ingen af de seks partier, der har indgået den, i realiteten ved, hvad det er, de har indgået en aftale om.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Det ligger der nu ikke i denne diskussion. Der er ikke tale om, at der er nogen, der ikke ved, hvad der er indgået af finanslovaftale her. Det ligger fuldstændig klart. Det gør det også på det her område. Derfor forstår jeg heller ikke helt hr. Lykketofts bemærkninger. Jo, jeg forstår dem selvfølgelig godt, men det er det, som hr. Lykketoft ikke siger, jeg forstår.

Jeg har ikke på noget tidspunkt sagt, at vi ikke stod bag dette forslag. Jeg har sagt, at når vi skal ind i nogle mere banale besparelser på dette område i stedet for at få det, der virkelig skal til, nemlig en grundlæggende reform på dagpengeområdet, så o.k. Vi har heller ikke kunnet mobilisere bedre forslag. Det, jeg kun siger, er, at det er trist, vi altid skal lave denne type af besparelsesforslag, fordi vi ikke kan få de rigtige ting igennem.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg har enorm beundring for Fremskridtspartiets enmandshær. Jeg synes, det er fantastisk, at hr. Poul Nødgaard under førstebehandlingen og under andenbehandlingen kunne vælte op og ned af talerstolen og komme med den påstand om, at finanslovaftalen ikke holder, og at vi ikke har sparet de penge, vi skulle spare, og at ingenting er i orden. Jeg tror, hr. Poul Nødgaard gjorde det ca. ti gange,

[Duetoft]

og hr. Poul Nødgaard blev irettesat hver gang, sidste gang af bl.a. undertegnede og af arbejdsministeren, der bekræftede, at de besparelser på det forslag, der var aftalt, kommer hjem.

Jeg går egentlig kun herop i dag for at kvittere til hr. Poul Nødgaard og sige, at min beundring stiger her ved tredjebehandlingen, for nu er det ikke længere et spørgsmål om at være en enmandshær, nu er det ved at blive til selvmordspilot, for nu er vi altså ovre i det nærmest groteske: at man på trods af ministerforklaringer og forligspartiforklaringer fra et medlem uden for forliget kan blive ved at påstå, at forliget ikke holder. Jeg tror næsten, det er enestående i Folketingets historie.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Så må jeg jo konstatere, at hr. Duetoft ligger inde med nogle oplysninger, som jeg og det øvrige Folketing ikke ligger inde med, når hr. Duetoft så skråsikkert kan udtale sig om, hvad provenuet af dette lovforslag vil blive. Realiteterne for mange af de lovforslag, der vedtages her i det høje Folketing, er, at det beror på nogle beregninger og skøn, og det vil jeg da gerne have at hr. Duetoft bekræfter. Der er jo ingen, der ved, om det giver det provenu, som er beregnet. Det er ene og alene skøn. Så jeg synes, det er groft af CD at påstå de ting om Fremskridtspartiet, som man gør her.

En ting, som hr. Duetoft let og elegant, som CD altid gør, springer uden om, er, at de dele af lovforslaget, der nu er udtaget, jo ikke giver noget provenu, når de er udtaget. Og hvem siger, at forligspartierne i 1992 kan blive enige om de dele, som man nu er uenige om? Svar udbedes!

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg vil bede hr. Poul Nødgaard læse andenbehandlingen, hvor arbejdsministeren bekræfter, at de aftaler, der er indgået, er holdt, også efter at lovforslaget er delt. Gå hjem og læs det! Det står der rent faktisk. Og det kan man så offentligt se.

Så må jeg sige til hr. Poul Nødgaard, at jeg også synes, at hr. Poul Nødgaard skulle gå hjem og læse lidt i det oprindelige lovforslag, for de ting, der er taget ud, er der ikke provenu i. Det er jo det, der er sagen.

Det, der skulle give besparelsen, var loftet over lønnen, og det er der stadig væk, og det er det, der bliver vedtaget, mens det, der er taget ud, ikke var det, der skabte provenu. Jeg må af og til mistænke hr. Poul Nødgaard for ikke helt at have læst i dette forslag.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Den skal blive ultrakort. Jeg køber ikke de bemærkninger, hr. Duetoft gør, for overhovedet intet som helst af det er underbygget, men nogenlunde svarende til alt det, CD taler om fra denne talerstol.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Jeg ved ikke, om det hjælper, men jeg forsøger alligevel at gentage, hvad jeg har sagt ved tidligere behandlinger af denne sag. Det provenu, som fremkommer ved, at man beskærer lønnen til arbejdstilbudspersonerne i den offentlige sektor, kan beregnes temmelig præcist, for vi ved, hvor mange der er, hvilken løn de ville få, hvis dette ikke blev foretaget, og hvilken løn de får, når dette bliver foretaget. Det er en af de mest sikre beregninger, som vi overhovedet har at operere med.

Det andet, som hr. Poul Nødgaard kører frem med, er de elementer, der blev taget ud af de oprindelige forslag, og som hr. Duetoft ganske rigtigt sagde, var der ikke meget provenu i dem, men der ligger provenu i den aftale, der er truffet mellem partierne om, at vi optager forhandlinger om at få flere arbejdstilbudspersoner over i den private sektor; det ønsker vi at spare 50 mio. kr. på.

Vi optager forhandlinger om det i januar, og så vidt jeg husker, skal der såmænd blot flyttes 500 personer, før de 50 mio. kr. er hjemme, så det skal vi nok nå.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 123 stemmer (S, KF, V, FP, CD, RV og KRF) mod 11 (SF); 2 (Risgaard Knudsen (S) og Kaj Poulsen (S)) stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Tredje behandling af lovforslag nr. L 122:

Forslag til lov om ændring af lov om lejeregulering i erhvervslokaler m.v., lov om leje og lov om retsafgifter. (Erhvervslejemål).

Af boligministeren (Svend Erik Hovmand).
(Fremsat 22/11 91. Første behandling 5/12 91. Betænkning 13/12 91. Anden behandling 17/12 91. Tillægsbetænkning 18/12 91).

Der var stillet 8 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling**Kirsten Jacobsen (FP):**

Nu er det snart jul, og så skal vi prøve at være lidt venlige ved hinanden, og det vil jeg også gerne medvirke til.

Men jeg er nødt til at sige, at selv om der nu alligevel er kommet et brugbart – og jeg understreger brugbart – resultat ud af denne erhvervslejelov, var der ikke sket noget ved, at man havde ladet den ligge julen over og havde arbejdet noget mere på den, men det har jeg argumenteret for i tillægsbetænkningen, så det skal jeg ikke trætte Tingets medlemmer med i dag, men kun meddele, at Fremskridtspartiets ændringsforslag går ud på, at der skal være så meget aftalefrihed på dette område som muligt, og vi kan ikke se, at aftalefriheden skulle være særlig til fordel for den ene part eller den anden part. Vi kan heller ikke se, at lejere i alle tilfælde er den svage part.

De eksempler, som Fremskridtspartiet har opregnet i tillægsbetænkningen, viser med al ønskelig tydelighed, hvad det går ud på. Hvis vi nævner det ene eksempel, nemlig den lejenedsættelse, som Burger King har forlangt fra 1,5 mio. kr. i årlig frivillig aftalt leje til 150.000 kr., behøver man vist ikke at sige meget mere,

end at det er en rigtig betegnelse at sige, at der har hersket wild west-tilstande på dette område. Men jeg vil anbefale Tingets medlemmer at have så megen tillid til parterne, at det, man selv vælger at aftale, også skal kunne stå ved magt.

Vi er dog ganske klar over, at den alliance, som er indgået mellem fru Pia Gjellerup og hr. Jørgen Estrup, i praksis vil bevirke, at en del af frivilligheden skal bøjes, og når man gør det, bliver det tvang. Det er også det, man gør ved Fremskridtspartiet, for vi må, når vores eget forslag er stemt ned, hvad enten vi nu kan lide det, som hr. Jørgen Estrup og fru Pia Gjellerup har fået boligministeren til at acceptere, eller ej, alligevel stemme for forslagene, og vi vil også stemme for forslaget ved den endelige afstemning.

Pia Gjellerup (S):

For nøjagtig 3 år siden havde vi på erhvervslejemarkedet en række meget store stigninger. Vi reagerede efter nogen tid politisk ved at vedtage en erhvervslejelov, det blev til en erhvervslejerereguleringslov, der blev til under stort drama. Jeg kan meget tydeligt huske nogle dage, hvor Folketinget og Boligministeriet nærmest holdt politisk auktion. For 3 år siden endte det i forholdsvis enighed. Nu har vi så oplevet en udvikling, hvor vi har set en del fejl. Vi kan læse nogle af dem i fru Kirsten Jacobsens og Fremskridtspartiets betænkningssbidrag, og vi har også her kunnet høre et af eksemplerne med virkelig vægt, nemlig Burger King, men det er min opfattelse, at disse eksempler har taget magten fra debatten. Vi har kunnet undersøge ved byretterne, hvor mange retssager der har været tale om, og de retssager, der har handlet om nedsættelser, har udgjort en absolut begrænset del. Ikke desto mindre er det et marked, som svinger og også en gang imellem nedad, og det har gjort, at vi politisk har reageret ved lovgivningsmæssigt at måtte tage højde for, at man skulle kunne få reguleret lejen ned, og at det også skulle kunne ske uden chokvirkninger.

Vi har også denne gang haft en del drama, men denne gang ender vi ikke kun nær enighed, men så nær enighed, vi overhovedet kan, for jeg tror kun, der er et enkelt parti, der vil stille sig uden for det, der nu er fundet frem til.